I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1889/87

af 2. juli 1987

om ændring af forordning (EØF) nr. 1677/85 for så vidt angår reglerne for beregning af de monetære udligningsbeløb i landbrugssektoren

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

i Rådets forordning (EØF) nr. 1677/85 af 11. juni 1985 om monetære udligningsbeløb i landbrugssektoren (3), senest ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 90/87 (4), er der i artikel 6 fastsat en ordning for beregning af monetære udligningsbeløb, som er begrænset til udgangen af produktionsåret 1986/87; de i forbindelse med denne ordning indhøstede erfaringer taler for en opretholdelse af ordningen;

det synes hensigtsmæssigt at udnytte forlængelsen af beregningsordningen til ligeledes at afvikle de eksisterende positive monetære udligningsbeløb ved at nedsætte dem med 1,0 point; det er med henblik herpå nødvendigt at forhøje justeringsfaktoren;

anvendelsen af denne ordning kan dog føre til vanskeligheder med hensyn til de nuværende prioriteter inden for den fælles landbrugspolitik; den afskaffelse af de negative monetære udligningsbeløb, som i princippet er ønskelig, medfører således en forhøjelse af priserne i national valuta, hvilket risikerer at tilskynde til produktioner, som der allerede er overskud af; en sådan udvikling er i modstrid med en politik, der tager sigte på en styring af landbrugsproduktionen; det er nødvendigt at supplere den nuværende ordning med regler, som kan skabe overensstemmelse mellem de forskellige målsætninger;

denne ordning adskiller sig kun fra den normale metode ved anvendelsen af en justeringsfaktor; de øvrige beregningselementer er de samme; blandt disse elementer figurerer de franchiser, der finder anvendelse på den faktiske monetære angivelse;

de indhøstede erfaringer inden for visse landbrugssektorer viser, at der kan forekomme monetære afvigelser, der er større end de nuværende franchiser, uden at det forhold, at der ikke findes monetære udligningsbeløb, medfører forstyrrelser i samhandelen;

for svinekødssektoren indeholder artikel 5, stk. 5, i den pågældende forordning to tidsbegrænsede særlige beregningsmetoder, som svarer til hinanden; på grundlag af den indhøstede erfaring er det hensigtsmæssigt at gøre den beregningsmetode, der refererer til basisprisen for slagtede svin, definitiv; på baggrund af de særlige forhold, der gør sig gældende i denne sektor, bør der fastsættes en særlig ordning for afvikling af de monetære udligningsbeløb;

forordning (EØF) nr. 1677/85 bør ændres på passende måde —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 5 og 6 i forordning (EØF) nr. 1677/85 affattes således:

»*Artikel 5*

1. For basisprodukter er de monetære udligningsbeløb lig med de beløb, der fremkommer ved at multiplicere priserne med en vis procentsats, herefter benævnt »monetær afvigelse«.

For afledte produkter er de monetære udligningsbeløb lig med indvirkningen på prisen for det pågældende produkt af anvendelsen af de monetære udligningsbeløb på prisen for det eller de basisprodukter, som de afhænger af.

(1) EFT nr. C 89 af 3. 4. 1987, s. 94.
(2) EFT nr. C 150 af 9. 6. 1987, s. 8.
(3) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 6.
(4) EFT nr. L 13 af 15. 1. 1987, s. 12.

2. Den monetære afvigelse er lig med den faktiske monetære afvigelse med fradrag af den i henhold til stk. 3 fastsatte franchise.

Den faktiske monetære afvigelse er:

a) for medlemsstater, hvis valutaer holder en indbyrdes a vista-margen på højst 2,25 %, lig med forskellen i procent for den pågældende medlemsstats valuta mellem:

— landbrugsomregningskursen, og

— centralkursen;

b) for andre medlemsstater end de i litra a) nævnte, lig med den gennemsnitlige forskel i procent mellem:

— den kurs, der følger af forholdet mellem landbrugsomregningskursen for den pågældende medlemsstats valuta og centralkursen for hver af valutaerne i de i litra a) nævnte medlemsstater, og

— den kurs, der svarer til den gennemsnitlige a vista-kurs for den pågældende medlemsstats valuta over for hver af valutaerne i de i litra a) nævnte medlemsstater i løbet af en periode, som skal fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 12.

3. Den franchise, der skal anvendes ved beregningen af de monetære udligningsbeløb, undgør 1,50 point, undtagen for Nederlandene, hvor den udgør 1 point.

Dog

a) anvendes procentsatsen:

— 0, så længe det fremkomne resultat efter fradrag af franchisen er lig med eller mindre end 0,50 og større end 0;

— 1, så længe det fremkomne resultat efter fradrag af franchisen er lig med eller mindre end 1 og større end 0,50;

b) kan franchisen efter framgangsmåden i artikel 12 højst fastsættes til:

— 5 points for de monetære udligningsbeløb i vinsektoren og fjerkræsektoren,

— 10 points for de monetære udligningsbeløb i olivenoliesektoren.

4. Er markedsprisen for voksent kvæg i en forholdsvis lang periode mindre end interventionsprisen, kan de monetære udligningsbeløb for oksekød ændres tilsvarende efter fremgangsmåden i artikel 12.

Artikel 6

1. Ved anvendelsen af artikel 1, 2, 3 og 5, multipliceres centralkurserne med en koefficient, herefter benævnt »justeringsfaktoren«.

Markedskurserne fastlægges under hensyn til den justeringsfaktor, der finder anvendelse på centralkurserne.

Justeringsfaktoren fastsættes til 1,137282 med virkning:

— fra begyndelsen af produktionsåret 1987/88 for så vidt angår de produkter, for hvilke dette produktionsår endnu ikke er begyndt på det tidspunkt, hvor forordning (EØF) nr. 1890/87 [1] får virkning,

— fra det tidspunkt, hvor forordning (EØF) nr. 1890/87 får virkning, for så vidt angår de øvrige produkter.

Justeringsfaktoren ændres ved hver justering inden for Det Europæiske Monetære System på baggrund af opskrivningen af centralkursen for den af de valutaer, for hvilke der holdes en indbyrdes a vista-margen på højst 2,25 %, som opskrives mest i forhold til ECU. Ændringen foretages efter fremgangsmåden i artikel 12.

2. I denne artikel forstås ved overførte negative monetære udligningsbeløb de beløb, der fremkommer ved anvendelsen af stk. 1, og som ligger ud over de beløb, der ville være fremkommet, såfremt kun artikel 5 var blevet anvendt.

Landbrugsomregningskurserne tilpasses således, at de nyligt opståede monetære afvigelser ophæves for hver af de pågældende valutaer. Dette sker i trancher efter følgende regler:

a) for så vidt angår de overførte negative monetære udligningsbeløb, der er opstået i løbet af et produktionsår:

— 25 % ved begyndelsen af det produktionsår, der følger efter kursjusteringen eller -justeringerne,

— 37,5 % ved begyndelsen af det andet og det tredje produktionsår efter kursjusteringen eller -justeringerne,

b) for så vidt angår de øvrige negative monetære udligningsbeløb, der er opstået siden den sidste kursjustering:

— mindst 30 % ved kursjusteringen,

— ved begyndelsen af de to produktionsår, der følger efter kursjusteringen: i to lige store trancher for de ikke afviklede monetære udligningsbeløb.

Disse tilpasninger sker efter fremgangsmåden i artikel 12. Ophævelsen af de negative monetære afvigelser kan dog i intet tilfælde overstige den faktiske negative monetære afvigelse, der består på tidspunktet for tilpasningen af landbrugsomregningskursen.

3. På det tidspunkt, hvor ændringen af landbrugsomregningskurserne får virkning i henhold til stk. 2, andet afsnit, litra a), første led, nedsættes de priser, der fastsættes i ECU som led i den fælles landbrugspolitik, efter fremgangsmåden i artikel 12, således at virkningen af den forhøjelse af priserne i national valuta, der er sket efter ændringen af landbrugsomregningskurserne, opvejes.

De medlemsstater, hvor priserne i national valuta falder som følge af anvendelsen af stk. 1, bemyndiges efter nærmere regler, der skal fastlægges af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, til at yde national udligningsstøtte. Denne støtte skal have sociostrukturelt sigte og må ikke være knyttet sammen med produktionen.

4. Ved anvendelsen af stk. 3, første afsnit:

a) fastsættes en koefficient, der udtrykker forholdet mellem den nye og den gamle justeringsfaktor, fordelt på passende måde over de fastsatte afviklingsetaper;

b) divideres de priser, der fastsættes som led i den fælles landbrugspolitik, med den i litra a) omhandlede koefficient; de øvrige beløb, der fastsættes i ECU som led i den fælles landbrugspolitik, ændres på passende måde, såfremt der er behov herfor.

5. Denne artikel finder anvendelse med forbehold:

— af artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1676/85 [2], for så vidt der er tale om en supplerende afvikling af monetære udligningsbeløb,

— af forordning (EØF) 129/78 [3].

6. Hvor det i denne artikel er fastsat, at en foranstaltning skal have virkning fra begyndelsen af et produktionsår, fastsættes dette tidspunkt for de produkter og de sektorer, for hvilke begrebet produktionsår ikke findes, efter fremgangsmåden for foranstaltningens vedtagelse.

7. Den i denne artikel omhandlede ordning tages op til fornyet behandling inden den 1. juli 1988.

---

(1) EFT nr. L 182 af 3. 7. 1987, s. 4.
(2) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.
(3) EFT nr. L 20 af 15. 1. 1978, s. 16.

Artikel 6a

Følgende bestemmelser finder anvendelse i svinekødssektoren:

1. De monetære udligningsbeløb fastsættes på grundlag af en pris, som er lig med 35 % af basisprisen.

2. Efter fremgangsmåden i artikel 12 tilpasses en medlemsstats landbrugsomregningskurs således, at der ikke opstår nye udligningsbeløb. Denne tilpasning må imidlertid ikke medføre, at forskellen mellem den monetære afvigelse i svinekødssektoren og afvigelsen i kornsektoren overstiger 8 points i den pågældende medlemsstat.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. juli 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juli 1987.

På Rådets vegne

K. E. TYGESEN

Formand